

Nåde stolen og dom stolen
Ludvig Hope - "Hjelp til Fred"

Og du skal legge nådestolen over arken, og i arken skal du legge vinesbyrdet som jeg vil gi deg. Og jeg vil komme sammen med deg der og tale med deg ovenfra nådestolen. - [2. Mos. 25, 21-22](#).

For vi skal alle åpenbares for Kristi domstol for at enhver kan få igjen hvad der er skjedd ved legemet, efter det som han har gjort, enten godt eller ondt. [2. Kor. 5, 10](#).

På to steder kan vi mennesker møte Gud. Det ene sted har i Guds ord fått navnet nådestolen, det annet domstolen. Nådestolen har Gud reist her på jorden mellom syndere og for syndere. Domstolen er reist utenfor dette liv. Den møter vi først når vi går bort herfra, fra nådetiden.

Ingen blir tvunget til å møte Gud ved nådestolen. Den som vil, kan gjøre det. Den som ikke vil, kan la være.

Med tanken på disse to møtesteder mellom Gud og mennesket vil jeg bruke et bilde for å prøve å gjøre saken mer forståelig.

Menneskene kommer inn til dette liv gjennom en trang port, en for en kommer vi. Innenfor porten ligger der en stor slette framfor oss, og sletten er livet her på jorden. Her går vi, spredt utover, stundom ensomme og stundom som maur i tuen. Stundom sliter og strir hver for seg selv, og stundom er mange samlet til arbeid og kamp.

Hele denne yrende mengde av mennesker er herjet av synden og satans makt. Millioner av lengtende, lidende og forkomne liv går dømt til å ende sin strid i en grav.

Står vi stille en liten stund og legger øret til det bankende hjerte i alt dette liv, ser vi utover til folkeslagene og innover i heim og hus, så møter vi en stor, lidende skare. Fengslene er fulle av forbrytere og sykehusene av syke og døende. Hat, misunnelse, drap og mord herjer alle, steder, like fra den trange fjelldalen til de brede slagfrontene. hvor millionene spyr ild og bly mot hverandre så strømmer av blod farger jorden.

Vi er ille stelt, verre enn vi selv forstår. Mens vi er syndens og satans og dødens fangier, innbiller vi oss at vi er store og frie. Men midt på denne livsslette, midt i denne herjede ætt, midt i maurtuen har Gud satt nådestolen og derfra roper han utover sletten til alle. *Jeg vil komme sammen med deg her.* Han roper gjennom sitt ord, sin Ånd og sine tjenere: Kom og møt Gud der.

Det er slik det har seg at vi lever i nådetiden og får høre ordet om nåde.

På denne måte taler Gud til oss enda idag, for ennå er nådestolen på livssletten. Når den dagen er kommet, - og kommer gjør han da nådestolen er tatt bort da er det ingen mer som kaller oss til en nådig Gud.

La oss huske på at vi må gå til nådestolen av fri vilje. Men la oss heller ikke glemme at ved domstolen må vi møte Gud, enten vi vil eller ikke.

Der kan ingen slippe forbi Gud.

Vi skal alle åpenbares for Kristi domstol. [2. Kor. 5, 8](#).

Livssletten er ikke vårt rette fedreland. Vi drives alle dag for dag av en overmektig kraft mot en ny port. Og så må vi ut av dette liv én for én, slik som vi kom inn i det. Og der, ved utgangsporten, møter vi Gud på domstolen. Der kommer ingen forbi Gud. Da er det fåfengt med bønn og tårer,

Livet lid, til kvelds det hallar,
Snart det sloknar i si grav.
Dagen kjem då Gud deg kallar
Til å svara på hans krav.
Då du [ram til doms skal fara,
Oreida for di gjerd på jord
Og for alt ditt liv må svara,
For din tanke, gjerd og ord.

Den som var så forstandig at han møtte Gud ved nådestolen, han går fri ved domstolen. Ved nådestolen gikk nåde for rett, og synderen står frelst og fri på nådens bekostning, åsyn til åsyn med den levende Gud. Det er den samme Gud han møter ved domstolen som han bøyde seg for ved nådestolen. Med frihetsbrevet han fikk fra Gud står nå synderen frelst og fri og domstolen blir ikke annet for ham enn en stadfesting på det han fikk ved nådestolen. Og Guds egen munn kaller ham inn til livsens evige rike.

Hvo vil meg fordømme,
Jesu blodestremme senker jeg meg i.
Gud for alle riker
Dømmer selv og sier:
Denne han er fri.
Han er tod i Jesu blod,
Satan, synd og død må rømme,
Hvo vil meg fordømme?

Er Gud for oss, hvem er da imot oss? Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, hvorledes skal han kunne annet enn gi oss alle ting med ham? Hvem vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som rettferdiggjør. Hvem er den som fordømmer? Kristus er den som er død, ja, hva mer er, som også er oppstanden, som også er ved Guds høyre hånd, som også går i forbønnfor oss. [Rom. 8, 31-34](#).

På denne faste grunn står alle de som møtte Gud ved nådestolen.

Skulle ikke denne sannhet bære med seg mot og glede til alle gledeløse Guds barn, de som frykter for døden og dommen?

Men du som går over livssletten uten å møle Gud ved nådestolen, du må møte Gud for egen regning ved domstolen. Den dagen da bøkene åpnes, ditt livs bok og mitt livs bok, da blir det alvorlig å være menneske, Da må all spott tie. Da blir alle lagt på vektskålen, og du blir funnet for lett, om du ikke har funnet nåde og er skrevet i livsens bok, Det er ikke en tyrann som dømmer etter sine luner. Nei, det er en rettferdig dommer som sitter på stolen og dømmer etter det som står skrevet i bøkene, etter de gjerninger som hver har gjort.

Bare de hvis navn er skrevne i livsens bok, er berget, og innskrivningen i denne bok går for seg ved nådestolen.

Har du mettt Gud ved nådestolen?

Jeg vil ikke spørre deg om du er omvendt, om du har en sann og levende tro, om Guds Ånd vitner med din ånd at du er et Guds barn. Det er ikke alltid så lett å svare på slike spørsmål. De mange skygger i dette livs daler gjør ofte svaret uklart for en kristen.

Men spørsmålet om vi har møtt Gud ved nådestolen, det kan vi svare på om vi vil. For det er ikke en tanke, en mening eller et ønske det her blir spurt om, men en gjerning, som hele vår person er med på like så åpenbart som å sette seg til bords og få seg mat. Har du møtt Gud ved nådestolen ?

Å svar, svar ja eller nei, akkurat som det er, men svar! I dette spørsmål og dette svar henger hele din evige livsskjebne. Måtte du handle klokt og ikke la noen hindre deg fra å møte Gud ved nådestolen.

Men noen kunne kanskje spørre: Ja, men hva er nådestolen for noe? Hvor finner jeg den? Hva er det som gjør at den kan berge meg?

I [Rom. 3, 24-25](#) står et ord som gir svar: *De blir rettferdiggjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus, hvem Gud stilte til skue i hans blod som en nådestol ved troen.*

Gud har satt fram nådestolen, og nådestolen er Jesus Kristus.

Der kommer Gud sammen med oss. 'Jesus er sonofferet, og Jesus er nådestolen. Han tok bort synden ved sitt offer, og med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen og fant en evig forløsning.

La oss derfor tre fram med frimodighet for nådens trone, for at vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i rette tid. [Hebr. 4, 16](#).